

Rok 1915.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXI. — Wydana i rozesłana dnia 20. marca 1915.

Treść: (M 64.—67.) 64. Rozporządzenie o terminach do zaczepiania czynności prawnych dłużników w Galicji i na Bukowinie. — 65. Obwieszczenie, dotyczące stop wynagrodzenia dla pewnych oznaczonych metali i stopów. — 66. Rozporządzenie, dotyczące ustanowienia centralnej komisji rekwizycyjnej i komisji odbiorczych dla metali i stopów. — 67. Rozporządzenie, którym zarządza się dostawę metali i stopów, objętych rekwizycją w myśl rozporządzenia ministeryjnego z dnia 7. lutego 1915.

64.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości z dnia 17. marca 1915

o terminach do zaczepiania czynności prawnych dłużników w Galicji i na Bukowinie.

Na zasadzie § 1. rozporządzenia cesarskiego z dnia 29. sierpnia 1914, Dz. u. p. Nr. 227, i artykułu III, l. 8., rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. grudnia 1914, Dz. u. p. Nr. 337, zarządza się w uzupełnieniu przepisów rozporządzenia z dnia 8. października 1914, Dz. u. p. Nr. 271, co następuje:

§ 1.

Do terminów ustawowych do zaczepiania czynności prawnych dłużników, mających w Galicji lub na Bukowinie swoje miejsce zamieszkania (swoją siedzibę) lub swoje stałe przedsiębiorstwo przemysłowe, nie zalicza się:

Czasu od dnia 1. stycznia do dnia 31. maja 1915, jeżeli do czynności prawnej stosują się postanowienia ustawy o zaczepianiu ważności czynności prawnych z dnia 16. marca 1884, Dz. u. p. Nr. 36 (artykuł IX., ustęp 1. rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. grudnia 1914, Dz. u. p. Nr. 337), tudzież czasu od dnia 12. grudnia 1914 do dnia 31. maja 1915, jeżeli do czynności

prawnej stosują się postanowienia ordynacji konkursowej o zaczepianiu ważności prawnych i postanowienia ordynacji zaczepnej z dnia 10. grudnia 1914, Dz. u. p. Nr. 337.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Hohenburger wlr.

65.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej w porozumieniu z Ministerstwem wojny i innymi interesowanymi Ministerstwami z dnia 19. marca 1915,

dotyczące stop wynagrodzenia dla pewnych oznaczonych metali i stopów.

Ceny ustalone w myśl postanowień do § 18. : 2., ustęp drugi, rozporządzenia ministeryjnego z dnia 14. listopada 1914, Dz. u. p. Nr. 326, zawierającego postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 26. grudnia 1912, Dz. u. p. Nr. 236, dotyczącej powinności wojennych, ogłasza się, jak następuje:

1. Dla pewnych metali i stopów.

Klasa	M a t e r y a ł y	Stopa wynagrodzenia za 100 kg
		K
1	Dla nowej miedzi (elektrolitu miedzi i miedzi oczyszczonej, zawierających 99-75 procent miedzi i wolnych od arsenu i antymonu)	275
2	„ innej miedzi oczyszczonej	275
3	„ starej miedzi ciężkiej, miedzi na rury i aparaty, starego drutu miedzianego (wyjawszy drut cienki) i dla odpadków sztab	255
4	„ tak zwanej miedzi lekkiej, wiór miedzianych, starej miedzi cynowanej, starych drutów telefonicznych z brązu i starych drutów cienkich	235
5	„ nowych odpadków blach mosiężnych przy wyrabianiu nabojów, odpadków tombaku	200
6	„ odpadków blach mosiężnych (tak zwanego obrzynku mosiądzu), niecynowanych rur mosiężnych, zużytych gilz od naboi	180
7	„ mosiądzu lanego, mosiądzu w bloczkach i tym podobnego (aligierowanego poniżej 60 procent)	150
8	„ wiór mosiężnych, mosiądzu lekkiego (tak zwanego mosiądzu zlewnego), sit mosiężnych, cynowanych, niklowanych i innych nieczystych odpadków mosiądza	125
9	„ spiżu starego, armatur, maszyn, spiżu dla kolei żelaznych, bloczków ze spiżu	190
10	„ wiór spiżowych, sit z brązu	170
11	„ nowego oryginalnego glinu hutniczego i nowych odpadków blach z glinu	300
12	„ starych odpadków blach z glinu i odpadków z odlewów z glinu, tudzież dla glinu przelanego	260
13	„ czystych wiór glinowych	200
14	„ nowego niklu czystego	700
15	„ surowca niklu, zawierającego więcej niż 90 procent niklu	600
16	„ nowych odpadków z blach czysto niklowych i czystych odpadków anodów	650
17	„ wiór niklowych i zanieczyszczonych odpadków niklowych, starych anodów	350
18	„ antymonu regulusu	200
19	„ cyny o więcej jak 99 procent szlachetnej zawartości	850
20	„ cyny o 98/99 procent szlachetnej zawartości w bloczkach lub sztabach	800
21	„ zawierających cynę stopów do lutowania i stopów metalu białego za 1 kg cyny	5,5 (za 1 kg)
22	„ nowego ołowiu miękkiego	65
23	„ starego „ „ „	58
24	„ nowych odpadków blachy białej	6
25	„ starych „ „ „	5
26	„ cynku szlachetnego (o najwyższej zawartości ołowiu 0,1) tylko w stopach miedzi	105
27	„ cynku oczyszczonego tylko w stopach miedzi	70
28	„ surowca cynku tylko w stopach miedzi	68

Za stopy powyżej niewspomniane lecz zawierające przytoczone tam metale, wyznaczy się wynagrodzenie, o ile stopy te okażą się przydatne, według ceny zasadniczej, ustalonej dla poszczególnych stopów metali.

Za rudy, produkty pierwotne, cementy metalowe i nieuczyśczone surowce metali, tudzież popioly, okruchy i inne wymagające wyhajtowania metale stare, odpadki i resztki wyznaczy się wynagrodzenie wzięwszy za podstawę cenę materiału nowego po odeciągnięciu kosztów przeróbki kuźniczej. W cenie tej zawarte są koszta przewozu do huty.

Pod cenami rekwizycyjnymi rozumi się ceny w miejscu rekwizycji.

2. Za półfabrykaty wyznaczy się wynagrodzenie według cen zasadniczych po doliczeniu do nich cen produkcyi.

Dla wyrobów o rozmiarach nieprawidłowych obowiązują przyjęte w handlu podwyżki.

Jako dodatki do ceny metali i stopów ustalone celem wypośrodkowania ceny zasadniczej poniżej wymienione kwoty dla wyrobów o rozmiarach prawidłowych:

	M a t e r y a l y	Dodatek za 100 kg		
				K
1	Miedź:			
	Blachy i druty	30		
	Sztabły	25		
	Rury	60		
2	Mosiądz:			
	Blachy	55		
	Druty	60		
	Sztabły	50		
	Rury	80		
3	Glin:			
	Blachy i druty	140		
4	Nikiel:			
	Blachy	180		
	Druty	190		
	Sztabły	200		
	Rury	320		
5	Ołów:			
	Płyty, blachy, druty i rury	10		
	Śrut ołowiany	8		
6	Cynfolia według grubości aż do	100		

66.

Rozporządzenie Ministerstwa obrony krajowej w porozumieniu z Ministerstwem wojny i innemi interesowanemi Ministerstwami z dnia 19. marca 1915,

dotyczące ustanowienia centralnej komisji rekwizycyjnej i komisyi odbiorczych dla metali i stopów.

§ 1.

Dla spraw, pozostających w związku z objęciem rekwizycją metali i stopów, urzęduje jako wydający opinię i wykonawczy organ Ministerstwa obrony krajowej Centralna komisja rekwizycyjna z siedzibą we Wiedniu (w Ministerstwie wojny), w skład której wchodzą jeden reprezentant Ministerstwa obrony krajowej, jeden Ministerstwa wojny, jeden Ministerstwa handlu i jeden Ministerstwa robót publicznych.

Komisja nosi nazwę „C. k. Centralna komisja rekwizycyjna“.

§ 2.

Do przyjmowania metali i stopów, objętych rekwizycją dla celów wojennych, utworzy się „C. k. komisja odbiorcza dla metali i stopów“ w Gracu, Pradze, Solnogrodzie i we Wiedniu. Zakres działania komisji odbiorczej w Gracu obejmuje Dalmację, Karyntię, Krainę, Pobrzeże i Styrię; zakres działania komisji w Pradze Czechy, komisji w Solnogrodzie Austrię górną, Solnogród, Tyrol i Przedaralnię; w końcu komisji we Wiedniu wszystkie inne kraje koronne.

Zadaniem komisji odbiorczych jest badanie materyałów co do ich przydatności dla celów wojennych, szacowanie tych materyałów i ich przyjmowanie.

Zastrzega się ustanowienie dalszych komisji odbiorczych.

Każda komisja odbiorcza składa się z jednego reprezentanta politycznej władzy krajowej, zarządu wojskowego i zarządu skarbowego. Do komisji przydany zostanie jeden rzecznik.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie natychmiast po ogłoszeniu.

Georgi wr.

67.

Rozporządzenie Ministerstwa obrony krajowej w porozumieniu z Ministerstwem wojny i innemi interesowanemi Ministerstwami z dnia 19. marca 1915,

którem zarządza się dostawę metali i stopów, objętych rekwizycją w myśl rozporządzenia ministeryjnego z dnia 7. lutego 1915, Dz. u. p.

Nr. 28.

§ 1.

Posiadacze i przechowcy zapasów

1. glinu, antymonu, ołowiu, miedzi, mosiądzu, niklu, spiku, cyny i stopów cyny,

2. produktów pierwotnych, materyałów starych, odpadków, okruchów i popiołów wspomnianych metali i stopów.

objętych rekwizycją dla celów wojennych według rozporządzenia ministeryjnego z dnia 7. lutego 1915, Dz. u. p. Nr. 28. obowiązani są najpóźniej w dniu 27. marca 1915. po odpowiednim ich opakowaniu i urzędowem stwierdzeniu na kolej ilości i wagi nadanych posyłek przesyłać je jako posyłkę towarową do właściwej komisji odbiorczej. W liście przewozowym należy podać gatunki, które się przesyła, wymieniając, czy są to materyały nowe, czy stare, odpadki miedzi itp. Koszta opakowania i przesyłki wróci wysyłającemu zarząd wojskowy; jeżeli zapasy uznane zostaną za nienadające się dla celów wojennych, wówczas zarząd wojskowy ponosi także koszt przesyłki z powrotem.

Co do innych wynagrodzeń obowiązujących w obydwóch przypadkach postanowienia §§ 2. i 3. rozporządzenia ministeryjnego z dnia 7. lutego 1915, Dz. u. p. Nr. 28.

§ 2.

Posiadacz lub przechowca winien równocześnie z nadaniem materyałów na kolej przesyłać właściwej komisji odbiorczej spis materyałów, objętych dostawą. W spisie tym należy podać: posiadacza materyałów a w danym razie dotychczasowego przechowcę materyałów, powiat polityczny i miejscowości, w której materyał dotychczas był złożony, miejsce wysyłki, rodzaj opakowania tudzież znaki, umieszczone na opakowaniach, urzędowenie stwierdzoną na kolej ilość i wagę brutto nadanych przesyłek, poszczególne

gatunki wysłanych materyałów i ich wagę netto. Spis winien podpisać wysyłający.

Drugi równobrzmiący egzemplarz spisu należy przesłać bezpośrednio Centralnej komisji rekwizycyjnej.

Jeżeli chodzi o materyały, które znajdują się w miejscowości, w której ma siedzibę sama komisja odbiorcza lub w jej najbliższej okolicy a zatem nie mają być przesłane koleją lecz przywiezione, wówczas należy najpóźniej do dnia 27. marca 1915 najpierw przesłać wspomniane spisy Centralnej komisji rekwizycyjnej i komisji odbiorczej, poczem ta ostatnia komisja oznaczy dzień i miejsce dostawy.

§ 3.

Jeżeli zapas materyałów i stopów, wymienionych w § 1. i 2. niniejszego rozporządzenia, który ma się dostawić komisji odbiorczej, mniejszy jest aniżeli zapas, który istniał w dniu 7. lutego 1915, wówczas winien posiadacz lub przechowca, obowiązany do dostawy, równocześnie z przesaniem spisu, wspomnianego w § 2., usprawiedliwić za pomocą podania wobec Centralnej komisji rekwizycyjnej tą mniejszą dostawę.

O ile obowiązany powołuje się na okoliczność, że materyał został użyty dla spełnienia nakazów zarządu wojskowego lub do tego celu nadal bezwzględnie jest potrzebny, winien wymienić organ wojskowy, który wydał nakaz, oznaczyć przedmiot tego nakazu oraz podać datę i liczbę nakazu.

O ile zobowiązany powołuje się na udzielenie mu odnośnych materyałów do wolnego rozporządzenia przez Ministerstwo handlu (§ 5. rozporządzenia ministerialnego z dnia 7. lutego 1915, Dz. u. p. Nr. 28), wówczas winien podać datę i liczbę tego pozwolenia.

Wolne są od dostawy:

1. produkty pierwotne, materyały stare, odpadki, okruchy i popioły, które posiadacze przerabiają w własnym przedsiębiorstwie na surowce lub które przerabia się na ich zlecenie w cudzych tutejszokrajowych przedsiębiorstwach;

2. zapasy glinu, jakie potrzebują posiadacze przedsiębiorstw, wytwarzających żelazo i stal, do pokrycia swego zapotrzebowania do końca lipca 1915;

3. te ilości objętych rekwizycją metali i stopów tudzież materyałów starych i odpadków, jakich potrzebują posiadacze do naprawek, mających na celu utrzymanie własnego ich przedsiębiorstwa do końca lipca 1915. Ostatni wyjątek ma miejsce jednak tylko wtedy, jeżeli według właściwości urządzeń przedsiębiorstwa nie można wspomnianych materyałów zastąpić innymi materyałami.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie natychmiast po ogłoszeniu.

Georgi wr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte I. 24,
także w roku 1915. w języku

niemieckim, czeskim, włoskim, chorwackim, polskim, rumuńskim, russkim i siwieńskim.

Prenumerata na cały rocznik 1915 każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz 8 K przy odbiorze w miejscu lub bezpłatnej przesyłce pocztowej.

Prenumerować można w sklepie c. k. Drukarni nadwornej i państwej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte I. 24, i nabywać tam także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyla się abonentom tylko po poprzednim złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z założeniem uścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia przez c. k. pocztę należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrag doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego można nabywać:

Rocznik	1849 za . . . 4 K 20 fl	Rocznik	1871 za . . . 4 K — h	Rocznik	1893 za . . . 6 K — h
1850	10 " 50 "	1872	6 " 40 "	1894	6 " — "
1851	2 " 60 "	1873	6 " 60 "	1895	7 " — "
1852	5 " 20 "	1874	4 " 60 "	1896	7 " — "
1853	6 " 30 "	1875	4 " — "	1897	15 " — "
1854	8 " 40 "	1876	3 " — "	1898	6 " — "
1855	4 " 70 "	1877	2 " — "	1899	10 " — "
1856	4 " 90 "	1878	4 " 60 "	1900	7 " — "
1857	5 " 70 "	1879	4 " 60 "	1901	6 " — "
1858	4 " 80 "	1880	4 " 40 "	1902	7 " 50 "
1859	4 " — "	1881	4 " 40 "	1903	9 " — "
1860	3 " 40 "	1882	6 " — "	1904	5 " — "
1861	3 " — "	1883	5 " — "	1905	6 " — "
1862	2 " 80 "	1884	5 " — "	1906	12 " — "
1863	2 " 80 "	1885	3 " 60 "	1907	13 " — "
1864	2 " 80 "	1886	4 " 60 "	1908	9 " — "
1865	4 " — "	1887	5 " — "	1909	8 " 50 "
1866	4 " 40 "	1888	8 " 40 "	1910	8 " 40 "
1867	4 " — "	1889	6 " — "	1911	7 " — "
1868	4 " — "	1890	5 " 40 "	1912	12 " 50 "
1869	6 " — "	1891	6 " — "	1913	9 " 50 "
1870	2 " 80 "	1892	10 " — "	1914	15 " — "

Pojedyncze roczniki wydani w innych siedmiu językach od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przyznaje się opust 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

N.B. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które zginęły lub doszły w stanie wadliwym, należy reklamować najpóźniej w przeciągu czterech tygodni po ich ukazaniu się, zaś części wydań niemieckich najpóźniej w przeciągu sześciu tygodni po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg I. 16.

Po upływie tego terminu wydaje się Dziennik ustaw państwa wyłącznie tylko za opłatą ceny handlowej ($1/4$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego począwszy od roku 1849. i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach począwszy od roku 1870. są całkowicie uzupełnione, przeto można nabywać w sklepie c. k. Drukarni nadwornej i państwej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte I. 24., nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($1/4$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione jest uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyj